

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Cr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201062
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220201062.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcov 1. A. I., E.. XX.XX.XXXX, 2. K. I., E.. XX.XX.XXXX, F. I. XXX XX M. XXX, obaja zast. JUDr. Ivan Savčák, advokát so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, vydaného rozhodcom JUDr. Františkom Svatuškom, sp. zn.: 127/01/19, zo dňa 02.04.2020.

II. Žalobcovia v 1. a v 2. rade m a j ú voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.06.2020 sa žalobcovia voči žalovanému domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, vydaného rozhodcom JUDr. Františkom Svatuškom, sp. zn.: 127/01/19, zo dňa 02.04.2020.

2. V žalobe žalobcovia uviedli, že rozhodcovský súd dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že žalobcovia mali pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500163241 zo dňa 16.08.2016 postavenie spotrebiteľa. Žalobcovia tiež tvrdili, že rozhodcovský súd neposúdil, či predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Právomoc rozhodcovského súdu bola podľa žalobcov založená rozhodcovskými zmluvami č. 8500163241 zo dňa 16.08.2016. Podľa ich názoru sú tu dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. i) a l) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vo vzťahu k § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z. z. žalobcovia uviedli, že rozhodcovský súd nesprávne právne posúdil následovné údaje úverovej zmluvy: RPMN mala byť správne uvedená vo výške 24,20%, a nie v sadzbe 24,15%, priemerná RPMN obsahuje údaj 20,01%, ale podľa žalobcov mala byť správne uvedená vo výške 19,00%. Za absolútne neplatné považujú žalobcovia dojednanie o úrokovej sadzbe úveru, ktorá predstavuje 22,43%, pričom táto hodnota takmer dvojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú mieru z úverov. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 z 25.09.2013. Žalobcovia zastávajú názor, že zmluva neobsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovský súd mal preto žalovanému priznať iba rozdiel medzi poskytnutým úverom (1.300,00 Eur) a sumou, ktorú uhradil žalobca v 1. rade (539,40 Eur), t.j. 760,60 Eur. Na základe uvedených skutočností žalobcovia žiadali, aby súd napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil a priznal im nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s ďalšími prílohami doručená dňa 31.08.2020, písomne nevyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na dňa 03.12.2020, na ktorom bola prítomná žalobkyňa v 2. rade a právna zástupkyňa žalobcov. Na pojednávaní nebol prítomný žalobca v 1. rade, ktorého neúčast' ospravedlnila jeho právna zástupkyňa z osobných dôvodov. Na pojednávaní tiež nebol prítomný žalovaný, ktorý aj napriek tomu, že predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené riadne a včas, t. j. dňa 01.10.2020, sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil. Keďže boli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti žalobcu v 1. rade a žalovaného, súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to rozhodcovským rozsudkom sp. zn.: 127/01/19, spotrebiteľskými rozhodcovskými zmluvami, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, splátkovým kalendárom, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2016, priemernými úrokovými mierami z úverov za obdobie roka 2016, doručenkami o doručení rozhodcovského rozsudku žalobcom, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinami.

6. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

7. Žalobkyňa v 2. rade v rámci svojho výsluchu uviedla, že úver potrebovali na prekrytie iného úveru a že im išlo hlavne o to, aby získali peniaze, pretože nemali z čoho žiť. Pani, s ktorou jednali pri uzavretí zmluvy, im predložila na podpis papiere, aj im niečo hovorila, no ona si už na konkrétny obsah nepamätá. Preto navrhla rozhodcovský rozsudok zrušiť.

8. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní uviedla, že aj z výsluchu žalobkyne v 2. rade bolo preukázané, že spolu so žalobcom v 1. rade neboli dostatočne informovaní o uzavretí spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Tiež poukázala na nedostatky, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje a súčasne argumentovala tým, že žalovaný nepoprel žiadne ich tvrdenia. Preto navrhla rozhodcovský rozsudok zrušiť a žalobcom priznať nárok na náhradu trov konania.

9. Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Križna 56, Bratislava, dňa 02.04.2020 vydal prostredníctvom rozhodcu JUDr. Františka Svatúšku rozhodcovský rozsudok sp. zn.: 127/01/19, ktorým uložil žalobcom v postavení žalovaných zaplatiť žalovanému v postavení žalobcu sumu 1.348,50 Eur spolu so zmluvnou pokutou, úrokom z omeškania, náhradou nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky, trovami rozhodcovského konania a trovami právneho zastúpenia. V odôvodnení rozsudku rozhodcovský súd konštatoval, že žalovaný v postavení žalobcu si uplatnil svoj nárok s poukazom na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500163241 zo dňa 18.08.2016, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi v 1. rade úver vo výške 1.300,00 Eur, ktorý bol povinný splatiť v 42 mesačných splátkach po 44,95 Eur. Z toho žalobca v 1. rade uhradil celkovo sumu 539,40 Eur. Rozhodcovský súd v bode 7. odôvodnenia rozhodcovského rozsudku konštatoval, že jeho právomoc je daná spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou č. 8500163241 zo dňa 16.08.2016, nakoľko táto je platná a spĺňa podmienky v zmysle § 3 zákona č. 335/2014 Z. z. Okrem toho rozhodcovský súd konštatoval, že rozhodcovská zmluva bola vyhodnotená ako jasná, zrozumiteľná, spracovaná na samostatnej listine, pričom nenúti spotrebiteľa, aby riešil vec výlučne v rozhodcovskom konaní, jej uzatvorenie nebolo podmienkou uzatvorenia hlavného záväzku. Navyše spotrebiteľ nevyužil svoje právo od tejto zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní.

10. Z doručeníek predložených Slovenským arbitrážnym súdom súd zistil, že napadnutý rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi v 1. rade a žalobkyne v 2. rade doručený v rovnaký deň, a teda 04.05.2020.

11. Dňa 16.08.2016 žalobca v 1. rade ako dlžník, ktorému ručila ako ručiteľka žalobkyňa v 2. rade, požiadal žalovaného ako veriteľa o poskytnutie úveru v sume 3.000,00 Eur s požadovanou splatnosťou: 42.

12. Dňa 16.08.2016 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobcom v 1. rade ako dlžníkom a žalobkyňou v 2. rade ako ručiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500163241, na základe ktorej bol žalobcovi v 1. rade poskytnutý úver v sume 1.300,00 Eur s úrokovou sadzbou 22,43% ročne, odplatom 22,43%, RPMN 24,15%, priemernou hodnotou RPMN 20,01%, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali výšku 587,90 Eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, predstavovala 1.887,90 Eur. Výška pravidelnej splátky bola v sume 44,95 Eur, z toho splátka istiny úveru 30,95 Eur a splátka úroku 14,00 Eur, v počte splátok 42. Termín splatnosti splátky istiny a splátky úroku bol dojednaný na 1. deň v kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti prvej splátky istiny úveru a prvej splátky úroku bol dohodnutý na 01.10.2016. Termín konečnej splatnosti bol dojednaný k 01.03.2020. Úroková sadzba pre prípad omeškania s úhradou splátok úveru bola dojednaná v sadzbe 5,00 % ročne. Zároveň zmluva obsahovala údaj o tom, že dlžník požiadal o uhradenie svojich nesplatených splátok pôžičky k zmluve č. 8500022936.

13. Dňa 16.08.2016 žalobca v 1. rade podpísal Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere v podobe tlačiva majúceho charakter vopred predtlačenej informácie o opise hlavných vlastností spotrebiteľského úveru, o nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom a o iných dôležitých právnych aspektoch, kde do vopred pripraveného textu boli dopísané údaje týkajúce sa konkrétneho prípadu spotrebiteľa. V závere tlačivo obsahuje reprezentatívny príklad výpočtu RPMN so splatnosťou 18 mesiacov.

14. K zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaný dňa 18.08.2016 vyhotovil splátkový kalendár, v ktorom údaje pokiaľ ide o výšku úveru, počet splátok, výšku pravidelnej splátky, dátumy splatnosti prvej splátky, konečnej splatnosti a termín splatnosti jednotlivých splátok zodpovedali údajom uvedeným v zmluve.

15. Medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom v 1. rade ako dlžníkom a tiež medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou v 2. rade ako ručiteľom boli dňa 16.08.2016 uzavreté spotrebiteľské rozhodcovské zmluvy č. 8500163241. Z obsahu týchto zmlúv vyplýva, že dlžník aj ručiteľ súhlasili s uzavretím týchto zmlúv (bod 1.). Veriteľ zároveň prehlásil, že podmienkou uzavretia a vykonávania spotrebiteľskej zmluvy nie je uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy (bod 2.). V bode 4. týchto zmlúv sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere budú riešené v súdnom konaní alebo rozhodcovskom konaní pred niektorým z troch uvedených rozhodcovských súdov (medzi nimi aj Stály arbitrážny súd). Bod 5. týchto spotrebiteľských rozhodcovských zmlúv obsahoval dojednanie, že dlžník/ručiteľ má právo od tejto zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní. Bod 6. obsahoval ustanovenie o tom, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo dlžníka/ručiteľa obrátiť sa na súd. V bode 7. zmluvy bolo ustanovené, že dlžník/ručiteľ bol riadne informovaný veriteľom o následkoch uzavretia tejto zmluvy. Z bodu 7.5. vyplynulo, že miestom rozhodcovského konania je sídlo stáleho rozhodcovského súdu a v konaní sa postupuje podľa slovenského právneho poriadku.

16. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak ... e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ... i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, ... l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

18. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

19. Podľa § 47 ods. 1 až 3 zákona č. 335/2014 Z. z., Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 16.08.2016 (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“ aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

23. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

24. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne

uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

25. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

27. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 151 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

32. Podľa § 154 CSP, Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

33. Podľa § 290 CSP, Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

34. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako veriteľ pri uzatváraní zmlúv konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetné zmluvy so žalobcami, ktorí sú fyzickými osobami - nepodnikateľmi (čo vyplýva z ich označenia v zmluvách identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, dátumom narodenia).

35. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

36. Prioritne súd skúmal, či žaloba o zrušenie rozhodcovských rozsudkov bola podaná včas, teda v zákonom určenej lehote. Z listinných dôkazov vyžiadaných zo Slovenského arbitrážneho súdu súd zistil, že obom žalobcom bol rozhodcovský rozsudok doručený v totožný deň, a to 04.05.2020. Z uvedeného vyplýva, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcovia podali v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote počítanej od doručenia rozhodcovského rozsudku v súlade s § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., keďže ju podali dňa 15.06.2020.

37. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že dňa 16.08.2016 žalobca v 1. rade ako dlžník, ktorému ručila ako ručiteľka žalobkyňa v 2. rade, požiadal žalovaného ako veriteľa o poskytnutie úveru v sume 3.000,00 Eur. Na základe toho dňa 16.08.2016 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobcom v 1. rade ako dlžníkom a žalobkyňou v 2. rade ako ručiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500163241, na základe ktorej bol žalobcovi v 1. rade poskytnutý úver v sume 1.300,00 Eur s úrokovou sadzbou 22,43% ročne, odplatom 22,43%, RPMN 24,15%, priemernou hodnotou RPMN 20,01%, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali výšku 587,90 Eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, predstavovala 1.887,90 Eur. Výška pravidelnej splátky bola v sume 44,95 Eur, z toho splátka istiny úveru 30,95 Eur a splátka úroku 14,00 Eur, v počte splátok 42. Termín splatnosti splátky istiny a splátky úroku bol dojednaný na 1. deň v kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti prvej splátky istiny úveru a prvej splátky úroku bol dohodnutý na 01.10.2016. Termín konečnej splatnosti bol dojednaný k 01.03.2020. Úroková sadzba pre prípad omeškania s úhradou splátok úveru bola dojednaná v sadzbe 5,00 % ročne. Zároveň zmluva obsahovala údaj o tom, že dlžník požiadal o uhradenie svojich nesplatených splátok pôžičky k zmluve č. 8500022936. Súd mal tiež preukázať, že v deň podpisu zmluvy, t. j. dňa 16.08.2016 žalobca v 1. rade podpísal aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere v podobe tlačiva majúceho charakter predtlačných informácií o spotrebiteľskom úvere, kde do vopred pripraveného textu boli dopísané údaje týkajúce sa konkrétneho prípadu spotrebiteľa, avšak informácie neboli pre spotrebiteľa šité na mieru, keďže tlačivo v závere obsahovalo len reprezentatívny príklad výpočtu RPMN so splatnosťou 18 mesiacov.

38. Keďže žalovaný sa k žalobe nijako nevyjadril, znamená, že skutkové tvrdenia protistrany nepoprel. Z ustanovenia § 151 CSP pritom vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Na popretie skutkových tvrdení protistrany sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok podľa § 151 ods. 2 musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Popretie skutkových tvrdení musí byť výslovné. Nestačí, ak strana uvedie, že žalobu považuje za nedôvodnú. Vzhľadom na to, že medzi stranami neboli sporné žiadne tvrdenia, bol daný dôvod pre vyhovieť žalobe.

39. Aj napriek uvedenému súd mal na pamäti zákonný imperatív podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., podľa ktorého v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l).

40. Preto súd skúmal platnosť dojednaní spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť konkrétnu vec môže založiť iba platná rozhodcovská zmluva.

41. Význam rozhodcovskej zmluvy je osobitný, pretože v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach zmluvných strán, s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľmi vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, neuvedomuje. Poskytovanie spravodlivosti musí mať svoje limity aj pre súkromnoprávnu sféru arbitrov. Ide o rozhodovanie o právach a právom chránených záujmoch osôb, ktoré môže výrazne zasiahnuť do života ľudí a ak sa majú akceptovať pri poskytovaní spravodlivosti súkromnoprávne prvky, tak len s jednoznačnými garanciami vylučujúcimi pochybnosti o férovom arbitrážnom konaní vrátane rozhodcovskej zmluvy (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoSr/1/2020 zo dňa 13.10.2020).

42. Súdna prax je jednotná v tom, že za individuálne dojednanú zmluvu nemožno považovať tzv. formulárovú zmluvu, t.j. zmluvu s vopred naformulovaným obsahom bez možnosti zmeny jej obsahu. Preto je dôležité, aby nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že spotrebiteľ skutočne mal vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, že takéto osobitné vyjednanie má preňho nejaký význam a že z hľadiska ochrany spotrebiteľa si zmluvnú podmienku o riešení sporov zo zmluvného vzťahu osobitne vyjednal.

43. Je nepochybné, že spotrebiteľské rozhodcovské zmluvy, ktoré uzavreli žalobca v 1. rade v postavení dlžníka a žalobkyňa v 2. rade v postavení ručiteľa aj keď sú koncipované na samostatnom tlačive, majú charakter vopred pripravených formulárových zmlúv, ktorých obsah spotrebiteľ vo svojom konkrétnom prípade osobitne nevyjednával. Z rozhodovacej praxe je súdu známe, že takýto typ spotrebiteľských rozhodcovských zmlúv žalovaný v rozhodnom období predkladal na podpis mnohým spotrebiteľom. Na tomto nemenia nič ani zmluvné dojednania obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve o vyhlásení spotrebiteľa, že súhlasí s uzavretím takejto zmluvy, že bol poučený o jej následkoch, že nie je povinný podrobiť sa výlučne len rozhodcovskému konaniu, ale že do úvahy prichádza aj konanie pred všeobecným súdom, či o práve spotrebiteľa od takejto zmluvy odstúpiť. Aj vo vzťahu k uvedenému je nutné konštatovať, že ide o vopred pripravené zmluvné podmienky predložené na podpis spotrebiteľovi. Príkladmo súd uvádza, že takto boli žalobcom zo strany žalovaného ponúknuté možnosti konania rozhodcovského konania na niektorom z uvedených rozhodcovských súdov so sídlom v Bratislave a Žiline, avšak už z tejto ponuky je zrejmé, že žalobcovia si toto dojednanie nevymienili. Okrem toho im bolo predstreté aj miesto konania rozhodcovského konania, a to v sídle rozhodcovského súdu, v tomto prípade v Bratislave, pričom žalobcovia ako spotrebiteľia pochádzajú z okresu Bardejov. Súd je toho názoru, že žalobcovia si spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu nevymienili a v naznačených súvislostiach sa neorientovali, čo napokon bolo preukázané aj výsluchom žalobkyne v 2. rade, ktorá síce uviedla, že pri uzavretí zmluvy im bolo zo strany zástupcu žalovaného niečo komunikované, avšak ona nevie čo.

44. Podľa názoru súdu z označenej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyplýva značná, hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie nemôže byť platným právnym úkonom.

45. Okrem toho spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku zmluvného vzťahu, ale na jeho začiatku, a tak ťažko možno očakávať od spotrebiteľa, aby v tom čase vedel riadne vyhodnotiť následky tejto zmluvy. Pritom aj žalobkyňa v 2. rade v rámci svojho výsluchu uviedla, že im išlo hlavne o to, aby získali úver, aby mali z čoho žiť.

46. V prípade žalobcov rozhodol rozhodcovský súd na základnej neplatnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ktorá nebola individuálne dojednaná v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z. z.

47. Okrem toho súd skúmal aj dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku z pohľadu § 45 ods. 1 písm. i) a l) zákona č. 335/2014 Z. z. a dospel k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

48. Pritom pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné uviesť, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, a to v súlade s § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

49. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ (k tomu pozri rozhodnutia Krajského súdu v Prešove napr. sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017, sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017, sp. zn. 10Co/50/2017 zo dňa 10.04.2018).

50. Ako už súd uviedol, žalobca v 1. rade dňa 16.08.2016 podpísal aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde doplnil náklady spojené so spotrebiteľským úverom, ale zároveň použil len reprezentatívny príklad výpočtu RPMN. Navyše táto informácia, ako je zjavné, nie je súčasťou zmluvy, ale je obsiahnutá na samostatnom tlačive, pričom nie je zjavné, či sa žalobca v 1. rade s ňou oboznámil predtým, než prejavil vôľu uzavrieť zmluvu. Pritom zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne stanovuje, že uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

51. Súd konštatuje, že uvedené dojednanie nepovažuje za také, ktoré by zodpovedalo dikcii § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.

52. Vzhľadom na to, že posudzovaná zmluva nespĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch [§ 9 ods. 2 písm. k)], súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu sa už súd nezaoberal prípadnými ďalšími nedostatkami v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

53. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatuje, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa [§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.] a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu. Okrem toho, keďže rozhodcovský súd neposúdil uvedený nedostatok v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako taký, s ktorým zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, vec nesprávne právne posúdil. Tieto zistenia zakladajú aj dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. i) a l) zákona č. 335/2014 Z. z.

54. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. Je nepochybné, že v spore boli v celom rozsahu úspešní žalobcovia, preto im voči žalovanému patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

55. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.